

Løn, der her foreslaas, er et overmaade rundeligt Tillæg. Imidlertid skal jeg ikke nærmere komme ind paa Drøftelsen af denne Sag. Jeg skal bemærke, at ved 2den Behandling stod jeg overfor den ærede Ordfører med et Forslag, med Hensyn til hvilket det forekommer mig, at han da ikke værnede i den Grad om disse Mænds Interesser, som jeg efter min Opfattelse troede, at der burde værnes. Nu ser jeg, at Situationen er saaledes, at han maa forsvare sig mod sine egne Meningsfæller, og jeg skal derfor ikke gjøre Stillingen vanskeligere for ham, idet jeg skal erkjende, at han nu maa gjøre Front til begge Sider. Da det Standpunkt, hvorpaa han har stillet sig ved nærværende Behandling, i alt Fald er saa billigt og retfærdigt mod de Paagjældende, at jeg for mit Vedkommende som Medlem af Mindretallet kan føle mig fuldkommen tilfredsstillet med, hvad han har udtalt, skal jeg ikke yderligere forlange Diskussionen.

Ordføeren (S. A. Hansen): Jeg finder ikke Anledning til at sige Meget; jeg anser ikke Sagen for saa vigtig, som flere ærede Medlemmer synes at anse den for, og jeg kan derfor ogsaa af den Grund fatte mig kort. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) sagde, at han ikke var bleven overrasket ved den Stilling, jeg havde indtaget i denne Sag, og dette er ganske vist rigtigt, thi det kunde han ikke blive; men der var derimod det Mærkelige, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher) var blevet meget overrasket. De stille Forslag i Føllesklub, og den One er ikke bleven overrasket, men den Anden er bleven meget overrasket ved at se, hvorledes jeg stiller mig. Jeg tror, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher) har Ret i at blive overrasket; i saa Henseende holder jeg mig til det førstnævnte ærede Medlem. Det er min stadige Bestræbelse, saavidt det staar til mig, at den efter min Mening uretfærdige Forskjel, der i vore Lønningslove er sat mellem de høiere og lavere stillede Embeds- og Bestillingsmænd, bliver noget formindsket. Jeg er naturligtvis ikke af den Mening, at der ingen Forskjel skulde være; men det forekommer mig, at der efter Forretningernes Mængde og Bestaffenhed er allfor stor Forskjel mellem de høiere og de lavere Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger, og jeg har derfor gjort det til min Bestræbelse noget at forbedre de lavere Lønnedes Stilling og saavidt mulig ogsaa, hvor jeg finder det rigtigt, at stræbe efter en ringe Nedsættelse med Hensyn til de høiere Lønninger. Denne Bestræbelse kjen-der det ærede Medlem (Holm) saa godt, og derfor er det rigtigt, at han ikke har kunnet blive overrasket over, at jeg følger den samme Bestræbelse ved denne Leilighed. Det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke havde motiveret min Tilslutning til Ministerens Forslag paa den rette Maade,

thi han mente, at jeg heller skulde have sagt, at det gik ud paa en Godtgjørelse, fordi vi negtede Pensionsret. Men det er jo givet, at i Svadsomhelt, vi stemme over, stemme ikke Alle af de samme Motiver; naar det ærede Medlem derfor vil stemme for Forslaget, fordi det skulde være en Erstatning for, at de Vedkommende ikke fik Pensionsret, saa har han deri en fuldstændig Grund til at stemme for det. Forøvrigt er dette ikke Andet, end hvad jeg sagde ved denne Sags 1ste Behandling, thi da sagde jeg udtrykkelig, at, skulde vi overhovedet have Pensionsret til nogen Embeds- og Bestillingsmand, som ikke hidtil havde haft den, saa vidste jeg ikke Nogen, som der var mere Grund til at give den til, end disse Folk. Dette var mine Ord, og de ere begrundede i Principet om ikke under den nuværende Pensionslovs Omværdt at udstrække Pensionsretten til Flere. Det var dette, der gjorde, at vi ikke indstillede at give denne Pensionsret, og i dette Spørgsmaal er det ærede Medlem enig med mig. Han forsvarede Forslaget ved 2den Behandling og stemte med os for at negte den kongelige Udnævnelse. Altsaa heller ikke her har han kunnet blive overrasket, thi det sagde jeg strax, at jeg var meget tilbøjelig til at give de Vedkommende Pensionsret, naar vi ikke af andre Grunde maatte anse det for rigtigt ikke yderligere at give Pensionsret til Nogen. Om Nærheden af Lønningslovenes Revision vil jeg ikke tale videre med det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds. Han maa ikke have hørt, hvad jeg sagde, da jeg før omtalte dette Spørgsmaal, nemlig, at, naar vi fik et nyt Ministerium, var det ingenlunde sagt, at vi fik en Lønningsrevision for det Første. Foruden hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har sagt derom, vil jeg tillige gjøre opmærksom paa, at, naar vi faae Lønningslovene til Revision, vil jo ogsaa det store Spørgsmaal reise sig om Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission for nærmere at overveie, hvilke Embedsposter vi muligen kunne undvære. Dette har jo staaet for os i flere Aar som nødvendigt, naar vi skulle give nye Lønningslove, og som bekendt var det ogsaa stærkt paa Dntale, da vi sidste Gang forhandlede om Lønningslovene, saa at, selv om vi faae disse forelagte næste Gang under et nyt Ministerium, er Revisionen ikke dermed paa en Gang tilendebragt. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes man, naar man om et eller to Aar vedtog andre Bestemmelser, skulde bære sig ad med, hvad der til den Tid gjennem de 5 pSt. var opsamlet for de Vedkommende. Dette er let at besvare, idet vi have Regler, hvorefter den Slags Forhold ere ordnede. Vi have jo baade under Lovvæsenet og under Postvæsenet flere Bestillingsmænd, som efterhaanden kunne rykke op i de Embedsklasser, der have Pensionsberettigelse, og disse Mænd tage da med sig, hvad de have opsamlet indtil Udnævnelsesdagen, saa at der ikke